

ПРОТОКОЛ

№ 531

гр. Пазарджик, 15.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Асен В. Велев

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
Сложи за разглеждане докладваното от Асен В. Велев Въззивно гражданско дело № 20235200500581 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

Жалбоподателката С. Б. К., редовно призована, не се явява. За нея се явява адв. Д., с пълномощно по делото.

Ответникът „КНН“ ООД, с представляващ К. Н., редовно призован, не се явява, не изпраща представител. Не се явява и синдикът Р. Т., редовно призован.

Адв. Д.: - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото. В днешното съдебно заседание страните са редовно призовани, поради което и на основание чл.142, ал.1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение № 260018/08.04.2022 г. по гр.д. № 281/2019г. по описа за 2019г. на Районен съд - П. са отхвърлени предявените от ищцата С. Б. К., ЕГН *****, със служебен адрес: гр. С., пл. „М.“ № 9, вх. А, ет. 4, ап. 9, член на Софийска адвокатска колегия, срещу „КНН“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Х. Д.“ № 11, представлявано поотделно от К. Н. и Н. Н.а иск за признаване за установено, че „КНН“ ООД,

дължи на С. Б. К., в качеството ѝ на адвокат и член на САК, сума в размер на 8 972,51 лева - главница, от които сумата от 6 984,56 лева - дължимо и неизплатено адвокатско възнаграждение по Договор за правна помощ, защита и съдействие от 25.05.2017 г., сумата от 1 500,00 лева – дължимо и неизплатено адвокатско възнаграждение по Договор за правна помощ, защита и съдействие от 02.10.2018г., сумата от 487,95 лева – невъзстановени разноси по изпълнително дело № 1353/2017 г. по описа на ЧСИ Д. Вълков, с рег. № 861 на Камарата на ЧСИ, както и законна лихва за забавено плащане върху целия размер на задължението, считано от 04.12.2018 г. до изплащане на пълния размер на задължението. С решението ищцата е осъдена да заплати на ответника направените съдебно-деловодни разноси в общ размер на 2660,00 лева, представляваща сбор от адвокатско възнаграждение в размер на 2160,00 лева и 500,00 лева – възнаграждение за вещи лица по изготвената съдебно-графологична експертиза.

С Определение № 260039/21.06.2023 г. по същото дело, съдът е оставил без уважение молба на ищцата С. К. по реда на чл. 248 от ГПК за изменение на решението в частта за разноските.

В законоустановения срок срещу постановеното решение е постъпила въззивна жалба от ищцата, с която същото се оспорва като недопустимо, неправилно, като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Излага, че съдът допуснал съществено процесуално нарушение, доколкото след откриване на производство по оспорване истинността на представени документи, съдът не разпределил доказателствената тежест по така допуснатото оспорване. Сочи, че съдът е допуснал и друго съществено процесуално нарушение, изразяващо се в нарушение на диспозитивното начало, което водело до недопустимост на съдебния акт. Счита, че съдът погрешно е квалифицирал предявения иск на такъв по чл. 79 от ЗЗД, доколкото в обстоятелствената част били изложени аргументи за наличието на договор за поръчка, предполагащо правна квалификация по чл. 422, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 286 и чл. 86 от ЗЗД, а не такава по чл. 79 във връзка с чл. 86 от ЗЗД, който иск бил осъдителен. Доколкото не разрешил спора по действителната правна квалификация на предявения иск, било налице излизане извън пределите на търсената защита, поради което постановеният съдебен акт бил недопустими следвало да бъде обезсилен. На следващо място излага, че първоинстанционният съд неправилно е оставил без уважение

искането на ищцата по чл. 214 от ГПК, с което при условията на евентуалност е добавено ново основание на иска към вече предявеното, доколкото се претендирал същият петитум на още едно основание, водещо и на последващо обективно съединяване на искове, като тази форма на изменение на основанието по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК, при условията на евентуалност била приета за допустима в съдебната практика. Сочи, че в постановеното решение липсват мотиви за отхвърляне на предявения иск. Излага, че е предявен иск за признаване за установено, че ответникът ѝ дължи сумата от 8 972,51 лева, съобразно договори за правна помощ защита и съдействие, които по своята характеристика представлявали договори за поръчка по смисъла на чл. 286 от ЗЗД. Счита, че при условията на пълно и главно доказване в производството е доказана основателността на исковите претенции, доколкото са представени множество писмени доказателства за изпълнение на възложените ѝ работи. Излага, че не била уведомена за оттегляне на пълномощията ѝ, доколкото по делото е доказано, че подписите в обратната разписка, не са изписани от нея, поради което оттеглянето на представителната власт следвало да се отчете като неосъществило се, доколкото упълномощеното лице следва да е уведомено за същото. Сочи, че за да признае или отрече претендираните права от насрещните страни, съдът е трябвало да обсъди в мотивите на решението си доказателствата за правнорелевантните факти и да посочи кои факти намира за установени и кои намира за недоказани, но подобни изводи не били отразени в обжалваното решение. Излага, че е налице противоречие в съдебния акт доколкото се посочвало, че не са открити оригинали на сключените договори и пълномощни за дейността на ищцата като адвокат на дружеството, а в същото време е прието, че ищцата е осъществявала процесуално представителство на ответното дружество през периода 25.05.2017г. до 09.11.2017г. Отделно от това, съдът е изложил мотиви единствено по отношение откритото производство по оспорване истинността на документ, като се е позовал на съдебна практика, без да изложи никакви мотиви по отношение главния спор – дали е налице поръчка, дали е налице изпълнение на възложената работа, за която се претендира възнаграждение, дали е имало приемане на извършената работа от ответната страна, както и дали не е налице друго правоотношение между тях, въз основа на което да се претендира възнаграждението. Счита, че възлагането е определящо за възникване на задължението за заплащане на

възнаграждение, а не самият материален документ, представляващ договор за правна услуга. Съдът не изложил мотиви и по отношение въпросите по какъв начин и кога са прекратени договорите между страните. Излага, че неправилно съдът не е допуснал изслушването на повторна графологична експертиза, което е довело до неизясняване на спора, тъй като били налице съществени противоречия между вещите лица по допуснатите по делото експертизи, дали положения в договора подпис е технически пренесен/копиран. Доколкото двете вещи лица имали противоречиви становища по отношение на един и същ изследван материал, съдът е следвало да допусне повторна експертиза, като било направено е изрично оспорване на заключението на вещото лице Добрев като необосновано, неясно и неточно. Счита, че правото ѝ на защита било нарушено, доколкото съдът събрал доказателства само в подкрепа на ответното дружество и е допуснал фактическата обстановка по делото да остане неизяснена, довело до постановяване на неправилно и незаконосъобразно решение за отхвърляне на иска по чл. 422 от ГПК. Поради, това прави доказателствено искане на основание чл. 266, ал. 3 от ГПК, да бъде допусната повторна СГЕ, която да вземе предвид изложените от вещите лица аргументи при изследване на копия и да отговори на допълнително зададения въпрос – Дали подписите, положение под договори за правна защита от 25.05.2017г. и 02.10.2018г., за клиент К. Н., като представител на „КНН“ ООД, са положени от него и съвпадат ли с неговия подпис и дали са копия на оригинал, по методика на изследване на копия на почеркови обекти. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищцата претендираните суми, ведно със законна лихва. Претендира присъждане на разноски пред двете инстанции.

Срещу определението на съда, с което е оставена без уважение молбата на ищцата за изменение на решението в частта за разноските е постъпила частна жалба от ищцата, с която същото се оспорва като неправилно и незаконосъобразно. Сочи, че при възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК съдът е следвало да извърши преценка за съотношението на цената на адвокатската защита и фактическата и правна сложност на делото, като ако се изведе несъответствие, съдът следвало да намали договорения адвокатски хонорар. Неправилно съдът не взел предвид, че ответната страна не е представлявана от адвокат във всяко от проведените съдебни заседания по делото, поради

което към минималния хонорар неправилно е добавена сумата от 600,00 лева. Излага, че от съдържащите се в кориците на делото доказателства може да се изведе заключението, че ответника не е положил еквивалентни на ищцовата страна усилия спрямо правния спор, поради което нелогично било да се прави съпоставка между търсените разноски от страните. Прави се искане за отмяна на определението на съда, като присъдените на ответната страна разноски бъдат намалени, поради прекомерност.

В законоустановения срок са постъпили писмени отговори от ответника срещу двете въззивни жалби, с които изцяло се оспорват като неоснователни. Излагат се съображения, във връзка с възраженията направени във въззивната жалба. Не се представят нови доказателства и не се правят нови доказателствени искания пред въззивния съд. Не се взема становище по направеното с въззивната жалба доказателствено искане. Счита обжалваните съдебни актове за правилни и законосъобразни, поради което моли да бъдат потвърдени.

Адв. Д.: - Нямам възражение по доклада. Поддържам въззивната жалба. Оспорвам изложените в отговора твърдения като неоснователни. Поддържам направеното доказателствено искане във въззивната жалба в случай, че съдът счете, че е необходимо за правилното решаване на правния спор. Нямам други доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

Съдът, след съвещание по направеното във въззивната жалба доказателствено искане счита, че не е необходимо да се възлага повторна експертиза, доколкото приетите по делото заключения не са необосновани нито възниква съмнение от съда за тяхната правилност по смисъла на чл. 201 от ГПК. Събраните са необходимите доказателства. Не се констатира наличие на процесуални нарушения от страна на първоинстанционния съд по смисъла на чл.266, ала.3 от ГПК, които да дават възможност пред настоящата инстанция за събиране на нови доказателства.

С оглед гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното във въззивната жалба доказателствено искане да бъде допусната повторна експертиза, както и поставяне на допълнителен въпрос към нея.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. Д.: - Уважаеми въззивни съдии, моля след като се убедите в основателността на така предявената от нас въззивна жалба, да отмените първоинстанционното решение по съображения, изложени подробно във въззивната жалба, като недопустимо, неправилно и незаконосъобразно и да признаете за установено, че ответното дружество дължи на доверителката ми С. К. сумата от 8 972,52 лева. Моля да присъдите в тежест на ответника сторените в настоящето производство разноски. Представям списък на разноски по чл. 80 от ГПК, ведно с доказателства за същите. Моля за срок за писмени бележки.

Съдът счете делото за разяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА възможност на страната за представяне на писмени бележки в срок до 17.11.2023 г.

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок – до 15.12.2023г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.01 часа.

Председател: _____

Секретар: _____